

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۱۰/۱۰

آصف بهاند

لنډيو اصلي منابع خلک دي

۵۱مه برخه

لنډی، د ثبتولو ستونزه

۴۰۳مه برخه

گران دوست او پرکاره فرهنگي عبدالعزيز نايبي يوځل بيا د خپلو دايمي مهربانيو له مخې د يوخواړه پيام په ملتيا، څو نوي لنډۍ رالېږلي دي. دا يې زما په نامه د لنډ پيام متن دی:

«گران استاده سلامونه نيکې هيلې!

دا څو نورې لنډۍ هم تاسو سره شريکوم. روغتيا او سلامتي مو غواړم!»

زه د نويولنډيو د راخوندي کولو په کار کې د نايبي صاحب له دايمي همکارۍ نه په مننې سره د ده رالېږلي لنډۍ له تاسو درنو لوستونکو سره شريکوم:

ځولنډۍ

کډه به تورو غرو ته بار کړم
چې د نفرت اورونه مړه شي، رابه شمه

کور دي نېږدې، ديدن دي نه شي
د کوه قاف تر غره دي جگ دي دېوالونه

کبر مي کړو، زوال مي وموند
لکه سپوږمۍ په خوانۍ تندر ونيومه

کتاب ته ناسته يم زنگېږم
خيال کې مي ته يې؛ پانې دوه، دوه اړومه

له خوبه پورته شه نېکبختي
د پيشلمي اوږه دي غوا خوړلي دينه

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له رالېږلو مخکې په خبر و لولئ

منين دي يم، مزدور دي نه يم
 په هر محفل كي په ما مهكوه امرونه
 ما ته د سترگو تاوان راكړه
 چي ته به نه وي، ما به لاري ته كاتنه
 مينه دي نه ده، وچ كلك ټوخ دي
 په ما د ژمي شپه په ويښه تېروينه
 ما ته مستي راوړه جانانه
 كورت ډيرمالگين دي، په ما تنده راولينه
 جانان مي ستوري د عقرب دي
 د تورو غرو په سري وچ كړل زير گلونه
 چي په پنجاب كي مي خښ نه كړي
 بي ننگه خاوره د چا څه پروا كوينه
 خلك په كركو نه شرمېږي
 زه به د مينې كيسې ولي پتومه
 څنگه د نيمې لاري مل وي
 بي ننگه ياره په قسم دي تېروتمه
 انار يې وخور، خوله يې سره شوه
 چا وېل د واورې په غره اور ولگېدنه
 بيا د سهار بانگونه وشول
 ژونده اوږو ته مي راخېژه چي دي ورمه
 ته د عربو لمر ستي كړي
 زه دي د كور په تناره كي ستي شومه
 په تا كي تكي مستي نه شته
 په ما دي وارول د چايو گيلاسونه
 پرما دي غم لكه غر پروت دي
 گېډي، گېډي زلفي دي بل څوك سموينه
 دنيا د پان پرسر ولاړه
 لاليه غاړه راكوه، قيامت به شينه
 د ديدن وږي به ماره كړم
 د كلي منځ كي به مخ لوڅي تېره شمه
 سپيني كوتي يې كنډوالي كړي
 زما ياديږي د كېږديو شمالونه

سترگې دې خلاصې کړه، خوب پرېږده
گټې ټول کور دې په نارو راویننومه

شپې ته بېخي نه پاتې کېږم
لیلا دې خپله چرگه نه حلالوینه

هغه ده لاره، پناه کېږي
شال یې رپېږي د چا کور به وړانوینه

زما دې تور وینننه راسپین کړل
په سر نکرېزې لگوم، سپین سرې شومه

دا خو لا زه یم، چې ولار یم
د بېلتون درد ولارې ونې وچوینه

راځه ویده شو انتظاره
هغه بې غمه لالی هسې نه راځینه

زما دې ستا په سر قسم وي
چې په تا غم وي، دلته زه ډنگره شمه

د مسافرو وورکو میندې
چې د جاز غرشي، دوی بلې ته وڅیږینه

یاره په ما به نه وړانیزې
غم به مې تا باندې هم مځکه گرځوینه

نوربیا

د لیکوال نورې لیکنې په لاندې لینک کې لوستلای شئ:

<http://afghan-german.com/tahLiLha/EditAutor.aspx?95>